

WARSZTATY FILMOWE W NASZEJ SZKOLE

W.R.

Dnia 19.05.2017 r. w Gimnazjum Publicznym im. Arkadego Fiedlera zostały zorganizowane warsztaty dziennikarsko-filmowe. Wzięło w nich udział 16 uczniów pod opieką pani Wioletty Rafałowicz.

Do ostatniej chwili nasza pani trzymała nas w niepewności, bo nie chciała nam zdradzić tematu warsztatów ani kto będzie je prowadził. Każdy z nas mógł się tylko domyślać.

W chwili rozpoczęcia się spotkania wszystko okazało się jasne. Warsztaty poprowadziła pani Olga Poręba, która jest dziennikarką TVN24 oraz pan Przemysław Martyński, który jest kamerzystą i również pracuje dla tej samej telewizji.

Już na samym początku zapanowała miła atmosfera, ponieważ nasi goście okazali się być bardzo sympatyczni. Domyślali się, że się stresujemy. Na samym początku przeszliśmy do działania. Pani Ola i pan Przemek zaczęli nam opowiadać o swojej pracy. Nie mówili wprost, że jest to ciężka praca. Opowiedzieli nam trochę śmiesznych sytuacji ze swojej pracy oraz dali kilka wskazówek...str.2

W.R.

WYWIAD Z PRACOWNIKIEM BIBLIOTEKI

Przeprowadziłam wywiad z panią Małgorzatą Koszczoł, która pracuje w Bibliotece Publicznej w Boleszkowicach. Dowiedziałam się wielu ciekawych rzeczy dotyczących pracy bibliotekarki.

K:Czy gdy była pani w wieku szkolnym czytała pani dużo książek?

P: Tak, od najmłodszych lat lubiłam czytać i czytałam wszystko, co wpadło mi w ręce, np. książki, czasopisma, broszury itp.

K:Jakie studia lub kursy trzeba ukończyć, aby zostać pracownikiem biblioteki?

P: Aktualnie, aby pracować w bibliotece, nie trzeba posiadać wyższego lub podyplomowego wykształcenia kierunkowego. Warto jednak zaznaczyć, że ukończenie studiów daje ogromną wiedzę, która jest bibliotekarzowi niezbędna. Na pewno dużo łatwiej jest zostać bibliotekarzem po ukończeniu studiów kierunkowych, takich jak bibliotekoznawstwo i informacja naukowa.

K:Czy lubi pani pracować w zawodzie bibliotekarza? Dlaczego?

P: Praca jest moją pasją, bardzo lubię atmosferę panującą w bibliotece i oczywiście mnóstwo książek, zapach nowych publikacji, kolorowe ilustracje przyciągające uwagę dzieci i dorosłych. Zadowolenie na twarzach czytelników wypożyczających książki, a później wracających i dzielących się ze mną wrażeniami z przeczytanej książki..., są to chwile bezcenne, niespotykane w innych zawodach.

K:Czy dużo ludzi przychodzi do biblioteki każdego dnia?

P:Są dni, w które przychodzi naprawdę dużo czytelników, ale bywają i takie dni, gdzie jest ich mniej.

K: Jaką książkę lubi pani najbardziej?

P: Nie mam ulubionej książki. Wszystko zależy od tego, w jakim jestem nastroju. Zdarza mi się, że wciągnie mnie kryminał, innym razem podróż w nieznanne lub literatura klasyczna.

K:Jak wygląda poziom czytelnictwa w gminie?

P: Na dzień 24.05.2017r. stan zarejestrowanych czytelników wynosi – 127, w tym dzieci i młodzież – 66, dorosłych – 61, którzy wypożyczyli łącznie 793 woluminy.

K:Czy sądzi pani, że w dobie komputerów sztuka czytania zanika, zwłaszcza wśród dzieci?

P: Sądzę, że sztuka czytania nie zanika, ale forma się zmieniła i nie zawsze jest to tradycyjna książka...str.2

WARSZTATY FILMOWE W NASZEJ SZKOLE

W czasie rozmowy pan zaczął wypisywać jakieś dane na tablicy. Jak się później okazało, były to informacje, które musieliśmy użyć do napisania naszego własnego newsa. Na wykonanie zadania mieliśmy 20 minut, a to co miało stać się potem, było kolejną niespodzianką dla nas.

Wszyscy sprawnie tekst napisali. Niespodzianką było to, że sami musieliśmy na kilkanaście sekund zamienić się w dziennikarza i opowiedzieć, jakie zdarzenie miało miejsce niedawno.

Moim zdaniem było to niełatwe zadanie, ale pocieszało mnie to, że nikt mnie nie ogląda w telewizji.

Po kilku minutowej przerwie przystąpiliśmy do kolejnego zadania. Pan Przemek dał nam kamerę i poprosił chętną osobę o to, by na przerwie poszła ponagrywać uczniów i ich zachowania. Głównym tematem było to, czy młodzież woli porozmawiać z przyjaciółmi czy pisać na telefonach. Do zadania zgłosiła się Kinga Jakóbczvk.

W.R.

W.R.

W.R.

W.R.

WYWIAD Z PRACOWNIKIEM BIBLIOTEKI

W dobie komputerów czytamy na tabletach, czytnikach, komórkach i słuchamy audiobooków. Taki sposób czytania jest atrakcyjniejszy dla młodych czytelników.

K: Którego noblistę – pisarza i za co szanuje pani najbardziej?

P: Cenię wszystkich noblistów, ale moje serce skradła Wisława Szymborska. Poetka była niezwykle skromną osobą, ceniącą spokój. Inteligentna i wrażliwa, bardzo kochała zwierzęta, czego wyraz dawała w swoich wierszach. Cenię panią Szymborską nie tylko za wspaniałą twórczość, ale też za to, jakim była człowiekiem.

K: Jakie są zasoby w bibliotece?

P: Obecnie Biblioteka nasza posiada 22779 woluminów, z czego wszystko stanowią książki.

K: Jakie książki są najczęściej wypożyczone?

P: Dzieci i młodzież wypożycza przede wszystkim lektury, ale nie tylko, dużym zainteresowaniem cieszą się książki o tematyce wojennej, fantastyka oraz literatura faktu.

K: Jakie są cele i zadania biblioteki?

Celem Biblioteki jest zaspokojenie potrzeb i oczekiwań społeczności lokalnej z zakresu edukacji, kultury i informacji za pośrednictwem książki, czasopisma i internetu.

Do podstawowych zadań biblioteki należy:

- * gromadzenie, opracowywanie oraz udostępnianie materiałów bibliotecznych,
- * wzbogacanie księgozbioru w nowości wydawnicze,
- * klasyfikowanie, katalogowanie oraz wprowadzanie na stan biblioteki nowych pozycji książkowych,
- * aktualizacja katalogu alfabetycznego,
- * udostępnianie zbiorów na miejscu oraz na zewnątrz,
- * przygotowywanie sprawozdań bieżących,
- * zapewnienie należytej ochrony i konserwacji zbiorom bibliotecznym,
- * współpraca z innymi placówkami z terenu Gminy Boleszkowice,
- * bieżąca selekcja księgozbioru,

* organizowanie imprez kulturalnych, mające na celu promowanie czytelnictwa,

* zamieszczanie niezbędnych informacji o działalności Biblioteki na stronie internetowej www.boleszkowice.pl w zakładce Gminne Centrum Kultury i Biblioteka Publiczna.

K: Jakie typy bibliotek istnieją w Polsce?

B: W Polsce istnieją dwa typy bibliotek : Publiczne (Biblioteki Publiczne podlegają Ministerstwu Kultury i Dziedzictwa Narodowego, najczęściej są to biblioteki miejskie, powiatowe lub gminne.) oraz Naukowe (Biblioteki Naukowe podlegają Ministerstwu Nauki i Szkolnictwa Wyższego i są połączone z tym resortem. Są to biblioteki znajdujące się w szkołach, na wyższych uczelniach lub biblioteki pedagogiczne.)

K: Serdecznie dziękuję!

P: Nie ma sprawy :)
Myślę, że dzięki tym odpowiedziom dowiedzieliśmy się, jak wygląda praca bibliotekarki od biurka.

Karolina Rejniak

WARSZTATY FILMOWE W NASZEJ SZKOLE

Zaś sam pan Przemek wziął swoją profesjonalną kamerę, a nam dał mikrofon po to, byśmy wspólnie nagrali kilka setek, czyli rozmów z uczniami naszego gimnazjum. Każdy z nas miał możliwość porozmawiania z kimś w charakterze reportera.

Mimo tego, że przeprowadzona sonda nie trafiła do żadnej telewizji, to i tak niektórzy uczniowie bali się cokolwiek powiedzieć. Uciekali od wypowiedzi lub po prostu jej nie udzielali. Byli też tacy, którzy mogliby nie odchodzić od kamery i występować w nieskończoność.

Po powrocie do klasy musieliśmy całą grupą ułożyć krótki tekst do tych setek. Przy tym zadaniu nie obyło się bez śmiechu i żartów. W naszych głowach pojawiła się ogromna burza mózgów. Mieliśmy też za zadanie wybrać jedną osobę, która nagra te teksty. Głos musiał być męski oraz twardy, tak stwierdziliśmy. Do tego zadania wyznaczaliśmy Bartka.

Po zakończeniu nagrania Państwo powiedzieli, że zamontowaniu filmu wysłać do pani Rafałowicz.

...

W.R.

...

W.R.

...

W.R.

Musieliśmy już niestety się żegnać, bo czas spotkania biegł ku końcowi. Na sam koniec dostaliśmy pamiątki w postaci torby, dwóch długopisów oraz notatników.

Moim zdaniem warsztaty były miłą niespodzianką i udały się w 100%. Już wiem teraz, że ten zawód nie jest łatwy, mimo tego, że może się taki wydawać. Mam nadzieję, że będę miała okazję wziąć w takich spotkaniach.

Izabella Cisek

CZY WARTO CZYTAĆ KSIĄŻKI?

To pytanie zadałam sobie kilka dni temu.

Oczywiście, że tak. Można się z nich dowiedzieć czegoś nowego i mądrego. Wiem z własnego doświadczenia, że czytając co rusz to nową książkę, dowiaduję się, co autor myśli o życiu, jak sobie z nim radzi. Dzięki czytaniu wzbogacamy swoje słownictwo, rozwijamy swoją wyobraźnię. Każdy ma inne upodobania, dlatego też różnorodność tak wielu książek ma duże znaczenie w naszym życiu. Dla każdego znajdzie się coś innego. Niektórzy twierdzą, że nowe wydania książek są lepsze, ale wcale tak nie jest. Sama wiem, że warto wracać też do starszych dzieł tylko dlatego, że na przykład wtedy możemy porównać, jaka jest różnica pomiędzy nimi. I nie chodzi tutaj o okładkę czy opracowanie, bo różnica będzie kolosalna. Dla mnie nie liczy się jak książka wygląda, tylko jakie ma przesłanie, o czym opowiada. Ostatnio nawet w moje ręce wpadła pewna książka, którą kupiłam już jakiś czas temu, a nie miałam jakoś czasu, by ją przeczytać, dlatego ostatnio usiadłam i postanowiłam to zrobić.

Wzbudziła we mnie refleksję, że ludzie nie obgadują czy też nie dokuczają ci, ponieważ cię nie lubią po prostu są zazdrośni o to, że tobie się lepiej powodzi w życiu niż jemu. Książkę nie wystarczy przeczytać od deski do deski, jeszcze trzeba przemyśleć, jakie ma przesłanie. Niby czytanie książek jest proste, ale tak nie jest, ponieważ podczas czytania powinniśmy nie tylko włączyć swoją wyobraźnię, ale także pomyśleć nad tym, w jakim stopniu ta historia jest podobna do mojej. Dla mnie książka jest odskocznią od całego świata. Uwielbiam wziąć książkę, usiąść w cichym pokoju. Gdyby nie czytanie książek, nie zmieniłabym swojego nastawienia do pewnych rzeczy. Książki dużo mnie nauczyły, a zwłaszcza prawdziwe historie. Należę do takich osób, ponieważ mam marzenie, by ktoś tak jak ja zakochał się w niejednej historii danego autora. W książce można dostrzec wiele ukrytych wątków, tylko trzeba uważnie czytać. Sadzę, że czytanie jest ciekawym zajęciem i przydaje się np. przy wypracowaniach.

Książki są naszą inspiracją. Z nich książek możemy dowiedzieć się czegoś nowego czy ciekawego. Jestem za tym, że warto czytać książki, dlatego też włączyłam się w akcję prowadzoną w naszej szkole „Podaruj książkę”, oddałam swoje już dawno przeczytane książki i mam nadzieję, że spodobać się one przyszłym czytelnikom. Jakież jest to fascynujące śledzić losy bohaterów książki czy też ich przygody. Książki rozwijają nasz umysł, dlatego też powinniśmy czytać ich jak najczęściej i jak najwięcej. Bowiemy uczymy się wtedy także płynniejszego czytania i zapamiętywania pisowni danych słów. Uczymy się też postrzegać błędy w naszym życiu, ponieważ nieraz w książce spotkałam się z tym, jak bohaterka w taki a nie inny sposób pomogła przypadkowej osobie, gdzie nasi rówieśnicy zapewne przeszliby obojętnie. Powinniśmy doceniać to, że potrafimy i mamy możliwość czytania książek, ponieważ jest wiele dzieci na świecie, które są pozbawione tej możliwości.

Angelika Karaluś

WYWIAD Z PIELEŃNIARKĄ SZKOLNĄ

Wywiad z pielęgniarką szkolną ma na celu przedstawienie działań i obowiązków higienistki szkolnej. Ukazuje sposoby i możliwości pomocy uczniom. Informuje o tym, jak wygląda droga do zawodu pielęgniarki, a także praca na tym stanowisku, z jakimi zadaniami zmagają się szkolna pielęgniarka.

Wywiad z pielęgniarką szkolną, panią Alicją Morawską.

– **Dzień dobry!**

– Witam!

– **Mogłaby się Pani przedstawić i powiedzieć, czym się Pani zajmuje?**

– Nazywam się Alicja Morawska, jestem pielęgniarką dyplomowaną, pracuję w szkole jako pielęgniarka szkolna.

– **Jak jest droga do zawodu pielęgniarki?**

– Obecnie jest inny system niż wtedy, kiedy ja uczęszczałam do szkoły. Ukończyłam szkołę podstawową ośmioklasową i później pięcioletnie liceum medyczne. Obecnie inaczej to wygląda.

Jest szkoła podstawowa 1-6, później gimnazjum trzy lata, liceum również trzy lata, następnie licencjat pielęgniarski, a po licencjacie można skończyć magistra pielęgniarstwa.

– **Jaką szkołę Pani skończyła?**

– Liceum Medyczne w Dębnie.

– **Co wpłynęło na wybór zawodu pielęgniarki?**

– Od dziecka chciałam być pielęgniarką. Z tego względu, że moja mama bardzo często leżała w szpitalu, a ja jako dziecko ją odwiedzałam i przebywałam bardzo dużo w tym szpitalu. Zawsze chciałam pomagać ludziom.

– **Jakie cechy charakteru preferują daną osobę do pracy w tym zawodzie?**

– Na pewno sumienność, otwartość na ludzi, punktualność, życzliwość w stosunku do drugiego człowieka.

– Czy jest to zawód tylko dla dziewcząt?

– Nie powinno się dyskryminować, ale myślę, że tak. Jednak zawód ten łączy się często z wysiłkiem fizycznym, np. zawiezenie pacjenta na badania lub zmiana pozycji w łóżku.

W takich przypadkach na pewno przydałaby się męska pomoc.

– **Kogo widziałaby Pani w przyszłości na stanowisku pielęgniarki?**

– Mimo wszystko, myślę, że jednak kobiety. Bardzo ważnym jest, aby posiadały one cechy, które są preferowane w tym zawodzie.

– **Czy zawsze pracowała Pani w szkole?**

Nie. Moją pierwszą pracą był szpital i oddział chirurgiczny. To był mój zamierzony cel.

– **Od ilu lat pracuje Pani w naszym gimnazjum?**

– W Gimnazjum Publicznym im. Arkadego Fiedlera pracuję od 2001 roku.

– **Od ilu lat jest Pani pielęgniarką?**

– Od 34 lat, od roku 1883, kiedy ukończyłam Liceum Medyczne.

– **Na czym polega praca pielęgniarki w naszej szkole?**

Pielęgniarka w szkole jest jedynym fachowym rzecznikiem zdrowia.

Weronika Wolska

CZYTAJ! OGLĄDAJ! POLECAJ!

**REDAKCJA
GIMNAZJAKA**

Każdy z nas posiada przeszłość. Bolesną, szczęśliwą, pełną nostalgii. Czym skutkuje pozbawienie wspomnień? Z takim problemem boryka się Sky – główna bohaterka książki „Hopeless”.

Sky prowadzi spokojne życie. Uczy się w domu, ma jedną, lojalną przyjaciółkę oraz żyje bez cudów techniki takich jak internet czy telewizja. Jednakże wraz z jej osiemnastymi urodzinami wszystko ulega zmianie. Jednym z powodów jest Dean Holder- nieznajomy chłopak, który wprowadza w jej świat zapomnianą przeszłość. Skutkuje to zrujnowaniem całego doczesnego życia... Czy Sky upora się z tym, co zgotował jej los? Jaką rolę odegra nowopoznany chłopak?

Po przeczytaniu książki „Hopeless” zastanawiałam się, co takiego sprawiło, że przebrnęłam przez nią w ciągu kilku dni. Odpowiedź była jasna – ukazanie wymarzonej relacji. Lojalna, żarliwa, a zarazem pełna zaufania. W dodatku taka, która pozytywnie przechodzi próbę, na jaką zostaje wystawiona.

Czy w rzeczywistości ma ona rację bytu? Przez pierwsze tygodnie relacji miłosnej są możliwe. Jednakże z czasem ludzie popadają w rutynę, uczucia przygasają, a sukienka ubrana po raz dziesiąty nie robi już takiego wrażenia. Obserwując nastoletnie związki, stwierdzam, że w tym miejscu pojawiają się problemy. Zaczyna się płacz i zgrzytanie zębów, bo „nie jest tak samo”. Z wymaganiem ciągłego adorowania przez drugą połowę jest jak z opowiadaniem przezabawnej historii. Za pierwszym razem robi wrażenie, ale potem już męczy. Dlaczego więc oczekujemy czegoś, co graniczy z cudem? To, co nam przyniesie życie po tym etapie, jest równie piękne. Po prostu mniej intensywne. Zamiast tego bardziej szczegółowe.

Podsumowując, myślę, że jest to książka dla osób lubiących clikliwe romanse. W dodatku pobudza ona empatię, wrażliwość oraz uświadamia, jak niesprawiedliwe bywa życie.

Agata Kościukiewicz

**Adres: Gimnazjum Publiczne
im. A. Fiedlera**

www.gpdebno.com

e.mail: gimnazjak@op.pl

**Redaktor naczelny: Wioletta
Rafałowicz**

**Redaktorzy numeru: Karolina Rejniak, Izabella
Cisek, Weronika Wolska, Agata
Kościukiewicz, Angelika Karaluś**

Zdjęcia: Wioletta Rafałowicz

Skład: Anna Węgiel